

מסורת הש"ס

(א) קיא ר' ישמעאל ב"ר
יורי. (ב) (לכות דר' נתן
פירש פ"ט כמה שמואל).
(ג) (שבתפחתה שמואל
הלל המהדרים. ערוך ערך
הטעם). (ד) 'ע' פירוש הערוך
נכתב מוטל. (ה) (לכות חט.
כ' בסודות כג: עירובין
פס'.) (ו) (עירובין נא.
בסודות נא.) (ז) (מנחות נא.
נעשיונן נא. מרש'י
המקור דבר י"ב סקו
השקפונא). (ח) (לכות דר'
נתן פירש'). (י) 'ע' חוספה
ב"מ קא' דר' ר' לבלח.
(כ) (ע' פריש' ב"ב נא.
ד"ה לאלף וס').

גליון הש"ס

תוס' ד"ה חבם ב"ו ובי
האי גזנא אסרין ב"ו. פ'
תשובה הלכ"ה סי' לב:

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה ושמאל וכו'
לאי פתחו כחב ידן הוא
סא כחב:

לעזי רש"י

קלושיי"א [קלושי"ץ].
מוריס.

האומר פרק ששי גיטין

כיון דאמר מר. לקמן בשמעתין גבי אחריו לקופר ויכתוב ופלוני ופלוני ויחתמו כשר הגט אבל לא תעשה: לא שפירא. הלכך לא גזרינן. ושמואל לית ליה דרבי ירמיה דאמר חתם סופר שניט אלא כתב סופר וחתם עד כדאמרין בשמעתין (לקמן דף טו:) ולא חזקי לה

ואמרו לסופר ויכתוב ולפלוגי ופלוגי ויחתמו
וימשושם כיסופא דסופר חיישי ומחתמי חד
ממהך סהדי וסופר בהדיהו ובעל לא אמר
הכי כיון דאמר מר כשר ולא תעשה כן
כישראל לא שכיח וליחוש דילמא אמר להו
ללבי חרי אמרו לסופר ויכתוב ואתם חתומו
ואולי הנך משושם כיסופא דסופר ומחתמי ליה
לסופר בהדי חד מינייהו ובעל לא אמר הכי
אמרי הא נמי כשר ולא תעשה הוא הניחא
ללמ"ד כשר ולא תעשה אלא למ"ד כשר
ותעשה מאי איכא למימר אלא רבי יוס
יחזיתי אמר ושמואל סבר לה כוותיה בחדא
ופלגי עליה בחדא גופא אמר שמואל אמר
דבי הלכה ברבי יוס דאמר מילי לא מימסרן
לשליח אמר לפניו ^{ר"ש} ברכי מאחר שר"מ
וחזינא איש שו אונו חולקין על רבי יוס מה
ברבי רבי לומר הלכה כן יוס אמר לו שתוק
דבני שתוק לא ראת את ר' יוס אילמלי ראתו
נגמקו עמו דתניא ^{א"י} בן יהודה היה מונה
שבחן של חכמים ^{ר"מ} חכם וסופר ר' יהודה
^{החכם} לכשירצה ר' טרפון גל של אגוזין ר'
ששמעאל ^{החנות} מיונת ר"ע אוצר בלום ר'
יוחנן בן גורי קופת הרוכלים רבי אלעזר בן
עזריה קופה של בשמים ^{משנת} ר' אליעזר
בן יעקב קב ונזק ^{ר'} יוסי נמוק עמו רבי
שמעון מרחץ הרבה ומוציא קימעא תנא
משבח קימעא ומה שמוציא אינו מוציא אלא
סובין וכן אמר ר"ש לחלמדין בני שנו
שמדותי שמדותי תרומות מתרומות מידותיו
של ר"ע גופא אמר לשנים אמרו לסופר
ויכתוב ולפלוגי ופלוגי ויחתמו אמר רב הונא
אמר רב כשר יולא תעשה זאת בישראל
אמר ליה עולא לרב נחמן ואמרי לה רב
נחמן לעולא מאחר דכשר אמאי לא תעשה
נחמן בישראל א"ל חיישין שמוא תשכור עדים
וימי חיישין ^{והתניא} עדים החתומין על ישרה
ממקח ועל גמ יאשה לא חשו חכמים לדבר זה
ממעשה לא עבדי דבורא קאמרי אמר לשנים
אמרו לסופר ויכתוב ואתם חתומו רב חסדא
אמר כשר יולא תעשה רבה בר בר חנה אמר
כשר ותעשה רב נחמן אמר כשר ולא תעשה
רב ששת אמר כשר ותעשה רבא אמר כשר
ולא תעשה רב יוסף אמר כשר ותעשה

דברי ר' מאיר יש לומר דלר' מאיר
וומר אמרו לקופר ויכתוב ואחמ
ואם תאמר אכתי היכי קתני הרי אלו
מר במקום הא נמי כשר ולא תעשה
ומירך רביע תס דמשום דאמר לשלש
שהוא לכתחלה נקט האי לישנא
דיכתוב ויתנו אי נמי הכי קאמר
דלא יאן יתנו עליהו ויהי ויתנו

אי נמי דוימנין

[illegible]

חנות מיוזנת. לשון מזון ואית
דגסיו מזוינת לשון זיון:
בלרם. בקווערס גרס כמ'ס כמו
פיו בלס ודגליו מבולמות
בבסרות (דף מ): ואית 'ד'רסו כסמ'ן
כמו בבדאסות דבס (פ' כ"ח) מל
למלך שהיו אולרותיו בלוסס וחמומין
ומעורבין ס: **דיבורא** אמר
מששש לא עבר. והא דלמרינן
מסא פרכ ב' דיבמות (דף כה): גבי
מקשה או שחללה בפניו יצאה מפני
שהוא ב"ד ופרכ' בגמרא טעמא דב"ד
הא ב' מרי לא והנציא עדים החתומים
על שדה מקח ועל גט אשה לא משו
הכחם כו' ומא' קושיא לינש דיבורא
למרי משה לא עברי דלמרא הא
דיהסא לא היו אלא דיבורא שזמור
שמאינא או שחללה יש לומר כיון
דיהסא על ידי דיבורא נגמר הדבר
שע"י כן יסת' לשון מעשה גמור
משיב ליה אכל הכא אין גמיר על
דס ואינו אלא דיבור בעלמא:

הדרך עלך האומר התקבל

א. לעזמן מדרש לעזמן אבל כשעשה
 וזו לעזמן ואזדות לעזמן. וגרסה בעיי
 נ. מאלן עדשים מאלן כמו פיו בלוס
 ל. לעיר אולין ממנו אפרממן עמן
 משיבו וכן גמחא וכן מדרשו
 ד. דומה לקופס הרוכלין אלס שהכול
 א. למד הרבה כשאר חבריו אלס מה
 ליה: סגא מפסח קיטא. מתלמודו:
 כמותן: שט מדרסי. למדו תוספי:
 ו. גרסה חלח ברירה: שטא סופרי:
 ומכרין חתימתן לא חשו לומר שקר
 אחרים סופרים שהבעל צוה: ואסא
 ולא ספסא. גרסה אה אטו אה:
 וארבה

עין משפט
נר מצוה

סז.

ס"ה א ב ג מ"י פ"ב
מהל' גירושין הל"ו
סמב עש"ן נ טו"ע אה"ט
ס"י קכ סע"י ד וע"ש
כח"מ ובכ"מ:
ד (טו"ע חו"מ סימן ס"ו
סע"ף כ"א):
ה (מ"י פ"י מהל' גירושין
הט"ו שו"ע אה"ט סימן יב
סע"ף א):

מוסף רש"י

[illegible]